

ای بندگان چشمه‌های بخشش یزدانی در جوش است از آن بنوشید...

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

رقم (5) - من آثار حضرت بهاءالله - دریای دانش - صفحه 32 -
35

(5)

آغاز گفتار ستایش پروردگار است

ای بندگان چشمه‌های بخشش یزدانی در جوش است از آن بنوشید تا بیاری دوست یگانه از خاک تیره پاک شوید و بگوی دوست یگانه در آئید از جهان بگذرید و آهنگ شهر جانان نمائید

ای بندگان آتش پرده سوز بر افروخته دست من است او را بآب نادانی می‌فسرید آسمانها نشانهای بزرگی منست بدیده پاکیزه در او بنگرید و ستاره‌ها گواه راستی منند باین راستی گواهی دهید

ای بندگان دیدن بدیده بوده و شنیدن بگوش هر که در این روز فیروز آواز سروش را نشنید دارای گوش نبوده و نیست گوش نه گوش است که بدیده از آن نگرانی چشم نهان باز کن تا آتش یزدان بینی و گوش هوش فرا دار تا گفتار خوش جانان بشنوی

ORIGINAL

ای بندگان اگر درد دوست دارید درمان پدیدار اگر دارای دیده بیننده اید گل روی یار در بازار نمودار آتش دانائی بر افروزید و از نادان بگریزید اینست گفتار پروردگار جهان

ای بندگان تن بی روان مرده است و دل بی یاد یزدان پزمرده پس بیاد دوست پیامیزید و از دشمن بپرهیزید دشمن شما چیزهای شما است که بخواهش خود آن را یافته اید و نگاه داشته اید و جان را بآن آلوده اید جان برای یاد جانان است آن را پاکیزه دارید زبان برای گواهی یزدان است آن را بیاد گمراهان میالائید

ای بندگان براستی میگویم: راستگو کسی است که راه راست را دیده و آن راه یکی است و خداوند آن را پسندیده و آماده نموده و این راه در میان راهها مانند آفتاب جهانتاب است در میان ستارگان هر کس باین راه نرسیده آگاه نه و بی راه بوده اینست سخن یگنا خداوند بی مانند

ای بندگان روزگار بنگاه دیوان است خود را از نزدیکی او نگاه دارید دیوان گمراهانند که در خوابگاه فراموشی با کردار تباه آرمیده اند خواب آنها خوشتر از بیداری است و مردن آنها دلکش تر از زندگی

ای بندگان نه هر تن دارای روان است و نه هر کالبد دارای جان امروز دارای روان تنی است که بجان آهنگ کوی جانان نموده انجام هر آغاز امروز است خود را کور مکنید دوست یگنا نزدیک است خود را دور نمائید

ای بندگان تنهای شما مانند نهالهای باغستان است و از بی آبی نزدیک بخشکی است پس بآب آسمانی که از ابر بخشش یزدانی روانست تازه نمائید گفتار را کردار باید هر که گفتار را پذیرفت مرد کردار اوست و گر نه مردار به از اوست

ای بندگان سخن دوست شیرین است کو کسی که بیابد؟ بجاست گوشه‌ی که بشنود؟ نیکو است کسی که امروز با دوست پیوندد و از هر چه جز اوست در رهش بگذرد و چشم پوشد تا جهان تازه بیند و بمینوی پابنده راه یابد

پروردگار جهان میفرماید: ای بندگان از خواهشهای خود بگذرید و آنچه من خواسته‌ام آن را بخواهید راه بی راهنما نروید و گفتار هر راه نما را نپذیرید بسیاری از راهنمایان گمراهانند و راه راست را نیافته اند راهنما کسی است که از بند روزگار آزاد است و هیچ چیز او را از گفتار راست باز ندارد

ای بندگان راستی پیشه کنید و از بیچارگان رو برمگردانید و نزد بزرگان مرا یاد نمائید و مرسید

ای بندگان از کردار بد پاک باشید و بگفتار پروردگار رفتار کنید اینست سخن خداوند یگنا